

ואנו אומרים "לְאֶלֶל אֶת צוֹאֲתֵם וְלִשְׁתּוֹת אֶת מִימֵי רְגְלֵיהֶם". ואין כאן שינוי משמעות.

ה. **כתוב** "וַיִּתְצוּ אֶת מִצְבַּת הַבַּעַל וַיִּתְצוּ אֶת בֵּית הַבַּעַל וַיִּשְׁמְהוּ לְמַחְרָאוֹת [לשון רעיל] עד היום" (מלכים ב' י" כ"ז), והוא לשון מגונה, ואנו אומרים "לְמוֹצָאוֹת". ואין כאן שינוי משמעות. **רבי יהושע בן קרחה אומר, אומרים "למחראות" ואין משנים, מפני שהוא גנאי לעבודה זרה.**

ליצנות מעבודה זרה

אמר רב נחמן, כל ליצנותא אסירא, חוץ מליצנותא דעבודת כוכבים דשריא, כלומר משום דבר אסור להתלוצץ ולגנות, חוץ מעבודה זרה, שיותר להתלוצץ עליה ולגנותה.

וראיה לדבר זה, שכך דיבר הנביא בספר ישעיה (מ"ו א-ב'), "כָּרַע בַּל [על ברכיו] קָרַס [=נתרז רעי של] נְבוּ [והם עבודות זרות של בבל] ... קָרְסוּ כָרְעוּ יַחְדָּו לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מִשָּׂא [=לא יוכלו לסבול משא הרעי שבנקביהם]".

ורבי ינאי הביא ראייה מדברי הנביא בספר הושע (ו' ה'), "דָּבְרוּ דְבָרִים ... לְעִגְלוֹת בֵּית אֲנֹן [=לקול השמועה הבאה על עגלי בית און, הם עגלי הזהב שבבית אל], גִּירוּ שְׂכָן שְׁמֵרוֹן [=ידאגו שכיניהם שבשומרון], כִּי אָבַל עָלָיו [על העגל] עָמוּ [כשייטול סנחריב את העגלים שלהם], וְכִמְרִיו עָלָיו יִגְלוּ [=והכמרים שהיו רגילים לשמוח עליו, עתה יאבלו] עַל קְבוּדוֹ כִּי גָלָה מִמֶּנּוּ", אל תקרי כבודו, אלא כבידו, כלומר כובד משאו של ריעי תהיה בו^א.

ואף על פי שפסלים הם, ולא בעלי חיים, מדבר בהם הכתוב כן בלשון גנאי.

-

אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא, מותר לישראל לומר לעובד כוכבים, טול עבודה זרה, ותן אותה בשי"ן תי"ו שלך^ב.

מי ששמועותיו שנואות

אמר רב אשי, מי שיוצאות עליו שמועות רעות ושנואות [=דסנאי שומעניה] מותר לבזותו

^א ורבותי מפרשין, וכמריו עליו יגילו, ממש, לשון שמחה שהיקל משאו שלהן, אבל אין לפרש כן, שהעגל כולו גלה כאחד שנטלו סנחריב. [רש"י].

^ב שי"ן תי"ו הוא לשון "ונחשופי שת ערות מצריים" (ישעיה כ" ד'), והוא בית מוצא הרעי. [רש"י כאן ובבבאי].